

۴۹) این شماره تقدیم میشود به

شهید سید بهمن حسینی

از اعضای پدافند هوایی ارتش که در اثر حملهٔ موشکی رژیم صهیونی در ۱۸ خرداد ۱۴۰۵ در جنگ تحمیلی سوم به شهادت رسید.

ویژه دفاع مقدس
مردم ایران
در برابر آمریکا و رژیم صهیونی

صدای ایران

روزنامهٔ اینترنتی
KHAMENEI.IR
سه شنبه ۱۹ خرداد ۱۴۰۵

رسانه رهبر انقلاب
@Rahbarenghelab

دشمن کبید خود را در جنگ ترکیبی بر دو نقطه متمرکز ساخته است؛ یکی تاب آوری مردم؛ دیگری ایجاد خطا در دستگاه محاسباتی مسئولان کشور. ابزار اصلی او در این هر دو، کاشت بذر تردید، یأس، ترس، بدگمانی، و اختلاف است. ۱۴۰۵، ۳۱۴

با نگاهی به پیام ۱۴ خرداد ۱۴۰۵ رهبر انقلاب بررسی شد؛

تاب آوری ملی و شکست راهبرد محاصره

سرمقاله

حضرت آیت‌الله سید مجتبی خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی در تبیین ابعاد جنگ ترکیبی علیه جمهوری اسلامی ایران، دو محور اصلی راهبرد دشمن را ((کاهش تاب آوری مردم)) و ((ایجاد خطا در دستگاه محاسباتی مسئولان کشور)) معرفی کرده‌اند. این دو محور در واقع مکمل یکدیگر هستند؛ زیرا دشمن تلاش می‌کند از طریق وارد کردن فشار اقتصادی و معیشتی بر جامعه، زمینه‌ساز اتخاذ تصمیمات نادرست در سطح سیاست‌گذاری را فراهم کند و از سوی دیگر، با القای برخی محاسبات غلط به مدیران و تصمیم‌گیران، ظرفیت‌های راهبردی کشور را تضعیف نماید. در شرایط کنونی، یکی از مهم‌ترین عرصه‌هایی که می‌تواند محل تمرکز این راهبرد باشد، حوزه تجارت خارجی و مسیرهای تأمین کالاها و مواد مورد نیاز کشور است. دشمن به خوبی آگاه است که یکی از پایه‌های اصلی تاب آوری اقتصادی، تداوم دسترسی جامعه به کالاهای اساسی و حفظ ثبات در زنجیره تأمین است. از این رو، تلاش می‌کند با ایجاد محدودیت در مسیرهای دریایی، افزایش هزینه‌های حمل و نقل، ناامن سازی مسیرهای تجاری و تشدید فشارهای سیاسی و اقتصادی، کشور را با چالش در تأمین برخی نیازهای اساسی مواجه سازد. هدف اصلی چنین اقداماتی صرفاً ایجاد کمبود کالا نیست؛ بلکه مهم‌تر از آن، ایجاد نگرانی در افکار عمومی، کاهش اعتماد به توانایی نظام حکمرانی در مدیریت شرایط و در نهایت تضعیف تاب آوری اجتماعی است. تجربه تحریم‌های گذشته نیز نشان

داده است که طراحان فشار اقتصادی همواره تلاش کرده‌اند از اختلال در شبکه تأمین کالا به عنوان ابزاری برای افزایش هزینه‌های سیاسی و اجتماعی جمهوری اسلامی ایران استفاده کنند. در کنار این هدف، دشمن یک هدف راهبردی دیگر را نیز دنبال می‌کند و آن، ایجاد تغییر در محاسبات تصمیم‌گیران کشور درباره یکی از مهم‌ترین مزیت‌های ژئوپلیتیکی و ژئواکونومیکی جمهوری اسلامی ایران، یعنی تنگه هرمز است. در واقع، تلاش می‌شود این تصور شکل گیرد که در صورت ایجاد محدودیت در تجارت دریایی ایران، کشور ناچار خواهد شد از برخی ابزارهای راهبردی خود صرف‌نظر کند یا در نحوه بهره‌گیری از آن‌ها تجدید نظر نماید. چنین تصویری دقیقاً در چارچوب همان خطای محاسباتی قرار می‌گیرد که رهبر انقلاب نسبت به آن هشدار داده‌اند. واقعیت آن است که جمهوری اسلامی ایران طی سال‌های گذشته ظرفیت‌های متنوعی برای دور زدن محدودیت‌ها و حفظ جریان تجارت خارجی ایجاد کرده است. توسعه کریدورهای زمینی، فعال سازی مسیرهای ترانزیتی منطقه‌ای، گسترش همکاری‌های اقتصادی با کشورهای همسایه، تقویت ظرفیت بنادر شمالی و بهره‌گیری از شبکه‌های حمل و نقل چندوجهی، بخشی از این ظرفیت‌ها به شمار می‌روند. هرچه وابستگی کشور به یک مسیر خاص کاهش یابد، امکان انترگراندی فشارهای خارجی نیز محدودتر خواهد شد. بر همین اساس، ضروری است سیاست‌گذاران اقتصادی و اجرایی کشور، با فرض ادامه بلندمدت

اختلال از طرف دشمن، با اولویت‌بخشی به تأمین کالاهای اساسی، برنامه‌ریزی جامعی برای استفاده حداکثری از ظرفیت بنادر شمالی، کریدورهای ترانزیتی منطقه‌ای و مسیرهای زمینی تجارت خارجی داشته باشند. تأمین پایدار کالاهای اساسی، مواد اولیه تولید و نهاده‌های مورد نیاز صنایع باید در رأس اولویت‌های مدیریتی قرار گیرد تا دشمن نتواند از حوزه معیشت مردم به عنوان اهرم فشار استفاده کند. در چنین شرایطی، حفظ آرامش بازار و اطمینان بخشی به جامعه، بخشی از الزامات امنیت اقتصادی کشور محسوب می‌شود. در عین حال، مقابله با فشارهای خارجی نباید به گونه‌ای باشد که کشور دارایی‌های راهبردی خود را از دست بدهد. تنگه هرمز صرفاً یک گذرگاه جغرافیایی نیست؛ بلکه یکی از مهم‌ترین اهرم‌های قدرت اقتصادی و راهبردی جمهوری اسلامی ایران در معادلات منطقه‌ای و بین‌المللی است. این ظرفیت، بخشی از قدرت بازدارندگی اقتصادی کشور را تشکیل می‌دهد و نقش مهمی در افزایش هزینه اقدامات خصمانه علیه ایران دارد. نکته اساسی آن است که نباید در دام معادله‌ای گرفتار شد که دشمن در پی تحمیل آن است؛ معادله‌ای که می‌کوشد ((محاصره ایران)) را در برابر ((چشم‌پوشی از ظرفیت راهبردی تنگه هرمز)) قرار دهد. این یک دوگانه واقعی نیست. جمهوری اسلامی ایران همزمان از دو ظرفیت برخوردار است: نخست، توانایی شکست یا بی‌اثر کردن محاصره از طریق تنوع‌بخشی به مسیرهای تجاری، توسعه کریدورهای زمینی و منطقه‌ای، بهره‌گیری از بنادر شمالی، گسترش همکاری با کشورهای همسایه

و حفظ امنیت خطوط مواصلاتی و تجاری کشور؛ و دوم، حفظ و بهره‌برداری از مزیت ژئواکونومیکی تنگه هرمز به عنوان یکی از مهم‌ترین اهرم‌های قدرت ملی. بنابراین، راهبرد صحیح نه انتخاب میان این دو، بلکه شکست محاصره و در عین حال حفظ تمامی ابزارهای قدرت راهبردی کشور است. هرگونه عقب‌نشینی از ظرفیت‌های ملی به بهانه کاهش فشارهای مقطعی، دقیقاً همان خطای محاسباتی است که دشمن برای تحقق آن سرمایه‌گذاری کرده است. از سوی دیگر، ظرفیت تنگه هرمز صرفاً به عنوان یک ابزار بازدارندگی قابل تعریف نیست، بلکه می‌تواند مبنایی برای شکل‌گیری تعاملات اقتصادی و سیاسی جدید نیز باشد. بخش قابل توجهی از اقتصاد جهانی و امنیت انرژی کشورهای منطقه و جهان به استمرار جریان تجارت و انتقال انرژی از این گذرگاه وابسته است. از این رو، جمهوری اسلامی ایران می‌تواند بدون واسطه آمریکا و مستقل از چارچوب‌های تحریمی، با کشورهای استفاده‌کننده از تنگه، شرکای تجاری، مصرف‌کنندگان انرژی و همسایگان منطقه‌ای وارد گفت‌وگو و همکاری شود. چنین رویکردی، علاوه بر افزایش هزینه سیاست‌های تحریمی، زمینه شکل‌گیری منافع مشترک اقتصادی میان ایران و سایر بازیگران را فراهم می‌کند و به تدریج کارایی تحریم‌ها را کاهش می‌دهد. در نتیجه، تنگه هرمز نه موضوعی برای معامله در برابر رفع محاصره، بلکه بخشی از قدرت ملی ایران برای بی‌اثر کردن محاصره و افزایش ظرفیت‌های اقتصادی و دیپلماتیک کشور است. ■

﴿﴾ مولای من! ای شهید و الامقام، ای مجاهد بی نظیر تاریخ ایران، در آن نماز شب آخر، با خدای کریم چه مناجاتی داشتی؟! چگونه کلام‌الله را تلاوت می‌کردی که او این بار عاشقانه فرمود: ((ارجعی الی ربک...)) اینک وقت آمدن است، حالا بیا... دیگر بیا... ۸۶ سال دیگر برس

است، ای عبدالله! ای بنده من! ای عزیز من! اوچه فخری فروخت بر فرشتگان و آسمانیان او! این بار فرشتگان ندادند: ((فتبارک الله احسن الخالقین)). و توجه باشکوه، دست‌ارمشت کردی، جسم عزیزت را فدا کردی و لبیک‌گویان تا عرش پر کشیدی... ای نازنین امام! همتیاً لک.

آخرین صحبت یک هموطن ایرانی خطاب به رهبر شهید انقلاب اسلامی

جنگ منطقه‌ای

چرخش رویکرد نظامی ایران به سوی تهاجم

تحولات پس از جنگ چهل‌روزه از تغییر در رویکرد نظامی ایران حکایت دارد. تهران که طی سال‌های گذشته راهبرد ((دفاعی)) را محور اصلی تأمین امنیت و منافع خود قرار داده بود، اکنون نشانه‌هایی از گذار به الگوی ((تهاجمی)) را بروز داده است؛ الگویی که هدف آن دفع تهدید و تأثیرگذاری مستقیم بر معادلات امنیتی و ژئوپلیتیکی منطقه است. این رویکرد در هفدهم خرداد ماه نمود عملی یافت؛ زمانی که نیروهای مسلح ایران در واکنش به تجاوزات رژیم صهیونیستی در جنوب لبنان و ضاحیه، دست به حمله تهاجمی به رژیم صهیونی زدند که از نگاه ناظران، بیانگر شکل‌گیری معادله‌ای تازه در موازنه قدرت منطقه‌ای است. بر اساس این معادله، تهران دیگر امنیت و منافع راهبردی خود را صرفاً در چارچوب اقدامات تدافعی تعریف نمی‌کند. پیام این تغییر برای تل آویوو واشنگتن روشن است؛ هرگونه اقدام نظامی برای تغییر ژئوپلیتیکی در صحنه‌هایی مانند لبنان می‌تواند با واکنشی تهاجمی، مستقیم، گسترده و فزاینده از الگوهای گذشته مواجه شود. پازل این رویکرد تهاجمی با پیام صریح محمد باقر ذوالقدر، دبیر شورای عالی امنیت ملی کامل می‌شود. او تأکید کرد که قانون ((تهدید معتبر)) دیگر تل آویوو واشنگتن نیست و اگر ائتلاف شیطانی صهیونی-آمریکایی خطا کند، منطقه جهنم می‌شود.

قاب

حمله موشکی ایران آشیانه‌های پایگاه رامات دیوید را هدف گرفت

روزنامه اورشلیم پست گفته است: تصاویر ماهواره‌ای جدید نشان می‌دهد که حمله‌ی موشکی ایران به پایگاه هوایی رامات دیوید در اسرائیل آسیب‌هایی به نزدیک یک آشیانه وارد کرده است. ارتش رژیم صهیونیستی از اظهار نظر درباره خبر اورشلیم پست در این زمینه طفره رفت.

اعتراف

ایران حرف آخر را می‌زند

حملات موشکی ایران به سرزمین‌های اشغالی، در واکنش به تجاوز رژیم صهیونیستی علیه ضاحیه جنوبی بیروت، باعث اعتراف رسانه‌های صهیونیستی به قدرت ایران شده است. ((رونین برگمن))، روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی. نظامی روزنامه صهیونیستی یدیعتو آچارونوت، در گزارشی نوشته است: ((در ماجرای حمله ایران، دونالد ترامپ نه تنها وارد جنگ نشد، بلکه اسرائیل را نیز متوقف کرد و وضعیت شکل گرفت که در آن تل آویوو متوقف شد و ایران بوده که آخرین تیر را شلیک کرد.)) برگمن با اشاره به اینکه ((این ایرانی‌ها بودند که حرف آخر را زدند، نه ما))، افزود: ((این ایران بود که تعیین کرد جنگ چه زمانی متوقف شود و تعداد شلیک‌ها و محل شلیک‌ها چگونه باشد.)) در حقیقت، از نگاه صهیونیست‌ها، حملات اخیر ایران به سرزمین‌های اشغالی معادله بازدارندگی و وحدت میدان‌ها را به شکلی قدرتمند ایجاد کرد. صهیونیست‌ها تصور می‌کردند که ایران هشدار و تهدید خود را عملیاتی نمی‌کند، اما در معادله جدید، ایران هم تهدیداتش را عملیاتی می‌کند و هم تصمیم می‌گیرد حملات تا چه زمانی تداوم داشته باشد.